

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Dicit autem de sancta Virgine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

CÆLESTINVS P. I. EPHESINVM. THEODOSIVS² VALENTIN. IMP. 123

ANNO CHRISTI 431.
ἀνεγέρθη ὁ ποιητὴς τῷ οὐλαρ., ὁ τελός
πάσοντος οὐρανού περὶ τὸν θεόν τον αὐτονόμονον,
μένων παῖδι τῷ πνεύματι σων τῷ χων
ἀδενίατος, συμπερον ιδού ήμιν ἐκ τοῦ
τερτίου γεννώμενος, χωρὶς πάσοντος αὐτο-
πάσι, αὐτὸν αἰτεφόντου, οὐτε μόδρος.

Αμμωνος ὑποκόπου Αδρια-
νουπόλεως.

ΕΦΗ ΓΑΡ ΠΟΥ καὶ αὐτὸς τοῦτο
τεοῦ λόγου.

ΕΙ οὐτὸς θεὸς τὰς φύσιν ὑπερ-
χων, ὡς τῆς τεοῦ μονογενῆς ψός, σὺ
τεοσλατήψας δὲ δύλεις μορφής γνούμε-
νος, καὶ πρωτότοκος ψός τὸ ἄγιας τῷ θεό-
ντε κληπτῶντα κατεξιώσας, αἰτίλυτον
ἐαυτὸν ὑπὸ πάντων δέδωκε, τοφεσπά-
κτος τούτοις· οὐδὲν μὴ ἔδειξα τὸ στέρε-
διν, οὐδὲ πεπίστεον οἱ Δρεσανοί, λέσοντες
χρείαν ἐχμένεαι τὸ θεοτόκον Μαρίαν
τοῦτο τὸ νόμον τόπε τοφεσφερομόδιων
θυσιῶν ὑπὸ τῆς Ιησοῦσσαν γνωμάκων.

Ιωαννού ὑποκόπου Κανταβηνου-
πλεως, τοῦτο τῆς θείας
γνωμήσεως.

Φησὶ τοῦτο τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ.

ΑΝΤΙ οὐλίου, φησι, Θεοῖς
τῆς δικαιοσύνης ἀπειχεά-
πιως χωρίσσεσσε. καὶ μὴ ζητήσῃς ποι-
όπου γέρωντα τοῦ θεοῦ, τικέται φύ-
σεως ταῦτα. οὐδενὶ θεῷ τοῦ θεοῦ,
κατηλθεν, ἔσωσι. σωθροματάντα
θεῷ. σύμερον ὁ ἀντίτετα, καὶ ὁ ἀν-
τίτετα γέρωντος, ἐκ ἐκσατῶν τοῦ θεοῦ, γί-
νεται ἀνθερόπος, ἐκ ἐκσατῶν τοῦ θεοῦ,
γέρωντος, οὐτε κατ' ἐκσατῶν τοῦ θεοῦ,
γέρωντος, οὐτε κατ' ἐκσατῶν τοῦ θεοῦ.

Concil. Tom. s.

fex, qui ante omnem creaturam
tam visibilem quam inuisibilem
soli Patri & Spiritui sancto coexi-
stebat immortalis, ecce is citra
vllum peccatum, ullamque ho-
minis aut viri operam, hodie no-
bis ex Virgine nascitur.

Ammonis episcopi Adria-
nopoleos.

Sic enim ipse ait de Deo Verbo.

Q VOD si is, qui Deus secun-
dum naturam est, utpote v-
nigenitus Dei Filius, seruili for-
ma assumpta, sacræque Virginis
primogenitus appellari non de-
dignatus, semetipsum redem-
ptionem pro omnibus tradidit.
Addit præterea: Clare patet, in
quantam impietatem prolaban-
tur Ariani, qui Deiparam Ma-
riam iis sacrificiis, quæ pro puer-
peris ex lege offerri mos erat,
opus habuisse afferunt.

Ioannis episcopi Constan-
tinopoleos, de diuina
generatione.

Dicit autem de sancta Virgine.

L OCO solis, ait, incircum-
scriptæ iustitiae solem com-
plexa fuit. neque hic quæsieris
quomodo hoc factum sit, aut fie-
ri potuerit. Vbi enim Deus vult,
ibi naturæ ordo cedit. Voluit, po-
tuit, descendit, saluavit. omnia
Dei nutum sequuntur. Hodie
qui est, gignitur; & rursum qui
est, fit id quod non erat: nam cum
Deus esset, fit homo; ab ea tamen
quam habebat deitate non exci-
dit; nec cum deitatis iactura fa-
etus est homo, neque rursum per
succendentia incrementa ex homi-

Q ij

λόγος ὁν διατὰ απαθέσ, σερβὲ ἐχθρός της Φύτο, ἀμεταβλήτου μέμοντος της Φύτος. καὶ περιπάτητος τούτοις ὁ Ἡπέριον ψυλοῦς καὶ ἐπηριθύου καζήμορος, τῷ φάτνῃ πέστηται ὁ αὐτοφίς, καὶ ἄπλοις, καὶ ἀσώματος, χερσὶν αἰθερίναις εἰλίσεται. ὁ τὰ τῆς αἵματος διασανάν δεομά, απεργατοῖς ἐμπλέκεται.

ANNO
430
CHRISTI

Seueriani episcopi.

QVANDO QVIDEM Verbum quod superne arcana quadam inexplicabilique, ac incomprehensa ratione ex Deo Patre ab omni aternitate nascitur, id ipsum inferne ex Virgine Maria in tempore generatur; quo hini mirum, qui nati erant inferne, ex Deo renascantur denuo superne.

Vitalii episcopi, ex sermone de fide.

CREDIMVS adhæc, quod quidem ad salvatoris nostri dispensationem secundum carnem attinet, incarnationem, Dei Verbo immutabili inconuertibili permanente, ad humanæ naturæ instaurationem factam esse. Nam cum illud secundum aternam ex Deo Patre originem verus Dei Filius sit, secundum eam quæ est ex Virgine factum est Filius hominis. Estq; vnu & idem secundum diuinitatē Filius perfectus, & Patri consubstantialis; & idem rursum secundum generationem ex Virgine perfectus homo, eiusdem cum ceteris hominibus essentia secundum carnem. Si quis autem dixerit Christi corpus ex calo deportatum esse, aut carnem quam habet, Deo consubstantia-

Σενεπελινοῦ Ἐπισκόπου.

OΓΑΡ γνωνθεὶς αὐτὸν ἐν πατέρες λόγος, διπρόπτως, αὐτοφίσις, ακατελήσις, αἴδιος, ὁ αὐτὸς τῷ χρόνῳ γνωντας καταδεῖν τῷ θρόνῳ Μαρίας· ἵνα ἡ περιπέτερος γνωνθείτες καταδεῖν, αὐτὸν γνωνθῶσιν ἐν *διπτέραις, τούτοις θεοῦ.

*Oὐιταλίου Ἐπισκόπου, ἐν τῇ
ἀθλητικῇ πίσεω λόγῳ.*

ET I Δὴ καὶ τῆς καὶ σερβίας οἰκονομίας τῷ σωτῆρος τῷ διομύῳ, ὃν αὐτολοιώτου καὶ αἰρέποντο μέρον τῷ θεῷ λόγῳ, τὸν σερβίκων γεγνηθεῖται περὶ αὐταντίον αἰθερόποτος. οὗτος γαρ ὁν δικτυός θεοῦ καὶ τὸν αἴσιον ὃν θεοῦ γένοντας τὸν γένοντας τὸν θεοῦ γένοντας, γένοντας καὶ ιδού τοὺς καὶ τὸν εἰς τὸν θρόνον γένοντας. καὶ ἔστι εἷς καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος θεός καὶ τὸν θεότητα, καὶ ὁμοούσιος τῷ πατερὶ καὶ τέλειος διδεσπότος ὁ αὐτὸς καὶ τὸν εἰς τὸν θρόνον γένοντας, καὶ ὁμοούσιος αἰθερόποτος καὶ τὸν σερβίαν. εἴ τις δὲ διέσυγενος λέγει σῶμα ἐχειν Ἐκεῖνον, ή ὁμοούσιον τῷ θεῷ καὶ τὸν σερβίαν,